

Byens Stafet

Stafetholder

Navn

Nicolai Bo Andersen

Stilling

Professor, arkitekt MAA

Virksomhed

Det Kongelige Akademi – Arkitektur, Design, Konservering

Hvad optager dig for øjeblikket?

Vi har netop færdiggjort det første ud af tre 1:1 byggeforsøg, der er en del af vores nye forskningsprojekt ATLAS – udvikling og fremtidssikring af efterkrigstidens bygningskultur.

Projektet har særligt fokus på de almene bebyggelser, der dækker godt 20% af landets samlede boligmasse. Vi undersøger, hvordan vi kan renovere, transformere og restaurere på en kvalificeret måde, så vi ikke ødelægger de eksisterende arkitektoniske kvaliteter, kulturhistoriske værdier og tilhørende økologiske systemer, men tværtimod forstærker dem.

Det aktuelle forsøg foregår i en lejlighed i Egeparken, der er et betonelement etagetypehus tegnet i 1976 af A/S Byggeselskabet af 9. marts 1968, senere kaldet Danalea. Som en integreret del af undervisningen på Det Kongelige Akademi er interventionerne bygget af studerende på kandidatprogrammet Kulturarv, Transformation og Restaurering.

Næste fase handler om at udarbejde en rapport, der beskriver resultaterne og at færdigskrive en forskningsartikel, der er blevet antaget til en conference, der finder sted næste år.

Hvordan har dit arbejde betydning for byens eller branchens udvikling?

Jeg bilder mig ind, at mit arbejde har en positiv betydning for byens og for fagets udvikling – både fordi jeg som underviser har det store privilegium at medvirke til at uddanne fremtidens

arkitekter, og fordi jeg som forsker har en vigtig forpligtelse til at stille nogle af de kritiske spørgsmål, der ellers ikke bliver stillet i en almindelig arkitektpraksis.

Vi ved, at det er nødvendigt fremover at rive meget mindre ned, bygge meget mindre nyt og i højere grad nænsomt at restaurere og transformere vores eksisterende bygninger. Det betyder, at vi må ændre vores forståelse af, hvad arkitektur er, og hvordan arkitektur praktiseres. Som jeg ser det, må bygningskunst først og fremmest forstås som en livsopretholdende og miljøforbedrende proces, der inkluderer lydhør fremstilling og omsorgsfuld kultivering af de bygninger, vi allerede har.

Hvilket sted holder du mest af i din by?

Jeg holder meget af at gå. Når man i langsomt tempo bevæger sig fra Christianshavn over Vesterbro, Nørrebro og Østerbro tilbage til Indre By, oplever man de subtile, men meget karakteristiske skift i formgivning, farverne, størrelsesforholdene og stofvirkningerne. Hver bydel har sin unikke karakter, sin helt egen stemning. Noget, der karakteriserer København, er, at byen både er meget sammenhængende og alligevel meget varieret.

Hvad gør særligt indtryk på dig, når du besøger andre byer/lande?

Det jeg sætter størst pris på, når jeg besøger andre lande, er at byerne er forskellige. Berlin er anderledes end Milano, der er sin egen i forhold til Paris. Da jeg på grund af klimakrisen har pålagt mig selv et flyveforbud, er det vigtigt at kunne komme frem via land. Det er ikke et afsavn, men tværtimod en kilde til stor rigdom at opleve verden i øjenhøjde.

Stafetten er overdraget til dig fra **Lars Daugaard Jepsen**, Vicedirektør og Programleder for genopførelse af Børsen, Dansk Erhverv med spørgsmålet:

Hvor går grænsen mellem bevaring og fornyelse – og hvornår risikerer vi, at historiske bygninger mister deres autenticitet i forsøget på at gøre dem relevante?

Jeg tænker bygningskultur som en kontinuerlig og dynamisk proces. På baggrund af historisk erfaring, og ved hjælp af teknologisk beherskelse, transformerer mennesker konstant deres verden ud fra en (mere eller mindre realistisk) forestilling om fremtidig forbedring.

Betydninger skabes og genskabes løbende, ligesom værdier konstant defineres og redefineres i et samspil mellem materielle egenskaber, oplevelsesmæssige virkninger og kulturelle værdier. Det vil sige, at en bygning ikke er et statisk (museums)objekt, men en genstand der er til konstant forhandling. Som sådan er der ikke et skarpt skel mellem bevaring og fornyelse.

Det er i den forbindelse vigtigt at huske på, at autenticitet ikke er det samme som originalitet. Autenticitet handler om, at bygningen fremtræder på en troværdig måde. Det betyder, at en bygning kan restaureres så hårdt, at den mister sin gyldighed, eller at den omvendt kan renoveres så dybt, at værdierne forsvinder.

For Børsens vedkommende er det særlig interessant, da halvdelen af originalmaterialet er væk. Opgaven er at genopføre det, der er brændt, på en måde, så ingen vil være i tvivl om, at Børsen stadig er Børsen. For at sikre bygningens autenticitet og fremtidige relevans er det afgørende, at det sker på et grundlag af videnskabelig præcision, håndværksmæssig kunnen og stor bygningskunstnerisk følsomhed.

Hvem sender du stafetten videre til?

Pia Nielsen, Boligkontoret Danmark

Hvilket spørgsmål vil du gerne stille?

Set fra dit perspektiv, hvad er de største barrierer for genbrug og transformation – og hvad er de største potentialer?